31984L0156

1984 3 17 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* L 74/49

TARYBOS DIREKTYVA

1984 m. kovo 8 d.

dėl pramonės sektorių, išskyrus chloro šarminės elektrolizės pramonę, gyvsidabrio teršalų išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

(84/156/EEB)

Europos Bendrijų Taryba,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvą 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų keliamos taršos [1] ir ypač į jos 6 ir 12 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [3],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [4],

kadangi siekiant apsaugoti Bendrijos vandenis nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos, Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsniu įvedama išankstinių leidimų sistema, nustatanti tos direktyvos priedo I sąraše išvardytų teršalų išleidimo normas; kadangi minėtos direktyvos 6 straipsnis numato, kad tokioms išleidžiamų teršalų normoms turi būti nustatytos ribinės vertės, o tokių teršalų veikiamiems vandenims – kokybės siektinos normos;

kadangi į I sąrašą yra įtrauktas gyvsidabris ir jo junginiai;

kadangi valstybės narės privalo laikytis ribinių verčių, išskyrus atvejus, kai jos gali taikyti kokybės siektinas normas;

kadangi dėl to, kad daug įmonių išleisdamos į vandenį gyvsidabrį kelia taršą, būtina nustatyti specifines ribines vertes kiekvienai pramonės rūšiai ir kokybės siektinas normas vandenims, į kuriuos tokios įmonės išleidžia gyvsidabrį;

kadangi kokybės siektinomis normomis turi būti siekiama panaikinti gyvsidabrio keliamą taršą įvairiuose vandenyse, kuriems gali kenkti išleidžiamas gyvsidabris;

kadangi tokie kokybės reikalavimai turi būti numatyti būtent tuo tikslu, o ne siekiant nustatyti vartotojų apsaugos ar vandenų kilmės produktų prekybos taisykles;

kadangi turi būti nustatytas specialus monitoringas, kad valstybės narės galėtų parodyti, jog laikosi kokybės siektinų normų;

kadangi turi būti numatytos nuostatos, pagal kurias valstybės narės stebėtų išleidžiamo gyvsidabrio veikiamus vandenis ir siektų, kad ši direktyva būtų vykdoma; kadangi Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnis tokio monitoringo įvedimo nenumato; kadangi Sutartyje nenumatyti konkretūs įgaliojimai, todėl reikia remtis jos 235 straipsniu;

kadangi tais atvejais, kai iš tam tikrų įmonių išleidžiamiems teršalams negalima nustatyti normų arba jos negali būti reguliariai stebimos dėl pasklindžių šaltinių, turi būti sudarytos konkrečios programos gyvsidabrio keliamai taršai iš tokių įmonių vengti ar visai panaikinti; kadangi dėl to, kad nei Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnis, nei Sutarties specifinės nuostatos nenumato tokių įgaliojimų, reikia remtis Sutarties 235 straipsniu;

---

[1] OL L 129, 1976 5 18, p. 23.
[2] OL C 20, 1983 1 25, p. 5.
[3] OL C 10, 1984 1 16, p. 300.
[4] OL C 286, 1983 10 24, p. 1.

kadangi Direktyva 82/176/EEB [1] nustato iš chloro šarminės elektrolizės pramonės išleidžiamam į vandenis gyvsidabriui ribines vertes, taip pat nustato vandenims, į kuriuos gyvsidabris yra išleidžiamas, kokybės siektinas normas;

kadangi svarbu, kad Komisija kas ketverius metus praneštų, kaip valstybės narės įgyvendina šią direktyvą;

kadangi dėl to, kad požeminiams vandenims taikoma Direktyva 80/68/EEB [2], jiems netaikoma ši direktyva;

kadangi industrializacijos lygis Grenlandijoje yra labai žemas dėl bendros šios salos padėties ir ypač dėl to, kad ji retai apgyvendinta, jos plotas gana didelis ir ji užima ypatingą geografinę padėtį; kadangi dėl to ši direktyva neturėtų būti taikoma Grenlandijai,

priėmė šią direktyvą:

1 straipsnis

1. Ši direktyva

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 1 dalį nustato iš pramonės įmonių, apibrėžtų šios direktyvos 2 straipsnio e punkte, gyvsidabrio išleidimo normų ribines vertes,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 2 dalį nustato vandenims, į kuriuos išleidžiamas gyvsidabris, kokybės siektinas normas,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 4 dalį nustato terminus, kada reikia pradėti vykdyti sąlygas, nurodytas valstybių narių kompetentingųjų institucijų išduotuose leidimuose dėl išleidžiamų teršalų,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 12 straipsnio 1 dalį nustato pamatinius matavimo metodus, leidžiančius nustatyti gyvsidabrio kiekį nuotėkose ir vandenyse,

— pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį nustato monitoringą,

— reikalauja, kad valstybės narės bendradarbiautų, kai išleidžiami teršalai teršia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenis,

— reikalauja, kad valstybės narės sudarytų programas, pagal kurias būtų siekiama mažinti ar visai neišleisti teršalų, kaip nurodyta 4 straipsnyje.

2. Ši direktyva taikoma vandenims, išvardytiems Direktyvos 76/464/EEB 1 straipsnyje, išskyrus požeminius vandenis.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) „gyvsidabris“ reiškia:

— gyvsidabrio cheminį elementą,

— gyvsidabrį, įeinantį į bet kurį jo junginį;

b) „ribinės vertės“ reiškia:

I priede nurodytas vertes;

c) „kokybės siektinos normos“ reiškia:

II priede nurodytus reikalavimus;

d) „gyvsidabrio apdorojimas“ reiškia:

bet kurį pramoninį procesą, kur gyvsidabris yra gaminamas ar naudojamas, ar bet kurį pramoninį procesą, kur gyvsidabris yra būtina proceso sąlyga;

e) „pramonės įmonė“ reiškia:

įmonę, kurioje yra apdorojamas gyvsidabris ar bet kuri gyvsidabrio turinti medžiaga, išskyrus pramonės įmonę, nurodytą Direktyvos 82/176/EEB 2 straipsnio d punkte;

f) „esama įmonė“ reiškia:

įmonę, kuri veikė pranešimo apie šią direktyvą dieną;

g) „nauja įmonė“ reiškia:

— pramonės įmonę, kuri pradėjo veikti po pranešimo apie šią direktyvą;

— esamą pramonės įmonę, kurios gyvsidabrio apdorojimo pajėgumas buvo gerokai padidintas po pranešimo apie šią direktyvą.

3 straipsnis

1. Ribinės vertės, terminai, kada reikia pradėti tų ribinių verčių laikytis, ir išleidžiamų teršalų monitoringas nustatyti I priede.

2. Ribinės vertės paprastai turi būti taikomos ten, kur gyvsidabrio turinčios nuotėkos išleidžiamos iš pramonės įmonės.

[1] OL L 81, 1982 3 27, p. 29.
[2] OL L 20, 1980 1 26, p. 43.

Kai gyvsidabrio turinčios nuotėkos yra valomos ne pramonės įmonėje, o gyvsidabriui šalinti skirtoje valymo įmonėje, valstybės narės gali leisti ribines vertes taikyti ten, kur nuotėkos išleidžiamos iš valymo įmonės.

3. Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnyje minimų leidimų nuostatos turi būti tokios pat griežtos kaip ir šios direktyvos I priedo nuostatos, išskyrus atvejus, kai valstybė narė laikosi Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalies pagal šios direktyvos II priedą ir Direktyvos 82/176/EEB IV priedą.

Leidimus būtina peržiūrėti bent kas ketverius metus.

4. Nepažeisdamos įsipareigojimų, kylančių iš šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių bei Direktyvos 76/464/EEB nuostatų, valstybės narės gali išduoti leidimus naujoms įmonėms tik tada jei tų įmonių taikomos normos atitinka geriausias prieinamas technikos priemones taršai pagal minėtos direktyvos 2 straipsnį pašalinti arba konkurencijos iškraipymams išvengti.

Kurį būdą valstybė narė pasirinktų, kai numatomos priemonės dėl techninių priežasčių neatitinka geriausių prieinamų technikos priemonių, valstybė narė prieš išduodama leidimą pateikia Komisijai įrodymus, pagrindžiančius tokias priežastis.

Komisija nedelsdama tokius įrodymus persiunčia kitoms valstybėms narėms ir kuo skubiau visoms narėms pasiunčia pranešimą, išdėstydama savo nuomonę apie antrojoje pastraipoje minimą išimtį. Jei būtina, ji kartu pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

5. Pamatinis tyrimo metodas, naudotinas nustatant gyvsidabrį, yra aprašytas Direktyvos 82/176/EEB III priedo 1 dalyje. Kitus metodus galima naudoti su sąlyga, jei tokių metodų aptikimo riba, tikslumas ir patikimumas yra bent tokio lygio, kaip nurodyta Direktyvos 82/176/EEB III priedo 1 dalyje. Nuotėkų srauto matavimo tikslumas pateiktas tos direktyvos III priedo 2 dalyje.

4 straipsnis

1. Valstybės narės sudaro specialias programas išleidžiamam gyvsidabriui iš grupinių šaltinių, kurie nėra pramonės įmonės ir kuriems negali būti taikomos 3 straipsnyje numatytos išleidžiamų teršalų normos.

2. Šiomis programomis siekiama vengti taršos ir ją šalinti. Jose numatomos tinkamiausios priemonės ir būdai, kuo gyvsidabrį pakeisti, kaip jį sulaikyti ir perdirbti. Gyvsidabrio turintys teršalai turi būti naikinami pagal 1978 m. kovo 20 d. Tarybos direktyvą 78/319/EEB dėl nuodingų ir pavojingų atliekų [1] su pakeitimais, padarytais 1979 m. Stojimo aktu.

3. Specialios programos pradedamos taikyti nuo 1989 m. liepos 1 d. ir apie jas pranešama Komisijai.

5 straipsnis

Atitinkamos valstybės narės yra atsakingos už vandenų, kuriems daro poveikį pramonės išleidžiami teršalai, monitoringą.

Kai nuotėkos teršia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenis, atitinkamos valstybės narės bendradarbiauja, derindamos monitoringą.

6 straipsnis

1. Kas ketverius metus Komisija pagal informaciją, kurią jai paprašius teikia valstybės narės pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnį, praneša, kaip valstybės narės diegia šią direktyvą. Informacijoje pirmiausia nurodoma:

— duomenys apie leidimuose nustatytas išleidžiamo gyvsidabrio normas,

— gyvsidabrio, išleidžiamo į 1 straipsnio 2 dalyje minimus vandenis, aprašas,

— nacionalinio tinklo, sudaryto gyvsidabrio koncentracijai nustatyti, matavimų duomenys.

2. Jei pasikeičia mokslo žinios apie gyvsidabrio nuodingumą, patvarumą ir kaupimąsi gyvuose organizmuose ir nuosėdose, arba jei patobulėja geriausios prieinamos technikos priemonės, Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus prireikus sugriežtinti ribines vertes ir kokybės siektinas normas arba nustatyti papildomas ribines vertes ir papildomas kokybės siektinas normas.

[1] OL L 84, 1978 3 31, p. 43.

7 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję per dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą, ją įgyvendina. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

8 straipsnis

Ši direktyva netaikoma Grenlandijai.

9 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1984 m. kovo 8 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. LALUMIERE

I PRIEDAS

Ribinės vertės, terminai, nuo kada reikia jų laikytis ir išleidžiamų teršalų monitoringas

1. Toliau pateiktoje lentelėje nurodomos kartu ribinės vertės ir terminai, nuo kada pramonės sektoriai turi jų laikytis:

Pramonės sektorius [1]	Ribinės vertės, kurių reikia pradėti laikytis nuo		Matavimo vienetas
	1986 m. liepos 1 d.	1989 m. liepos 1 d.	
1. Chemijos pramonė, naudojanti gyvsidabrio katalizatorius:			
a) gaminant vinilo chloridą	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
	0,2	0,1	g/t vinilo chlorido gamybos pajėgumų
b) kituose procesuose	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
	10	5	g/kg apdoroto gyvsidabrio
2. Gyvsidabrio katalizatorių, naudojamų gaminant vinilo chloridą, gamyba	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
	1,4	0,7	g/kg apdoroto gyvsidabrio
3. Organinių ir neorganinių gyvsidabrio junginių gamyba (išskyrus produktams, minimiems 2 punkte)	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
	0,1	0,05	g/kg apdoroto gyvsidabrio
4. Pagrindinių baterijų, turinčių gyvsidabrio, gamyba	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
	0,05	0,03	g/kg apdoroto gyvsidabrio
5. Spalvotųjų metalų pramonė [2]			
5.1. Gyvsidabrio perdirbimo įmonės	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
5.2. Spalvotųjų metalų gavyba ir gryninimas	0,1	0,05	mg/l nuotėkų
6. Gyvsidabrio turinčių nuodingų atliekų valymo įmonės	0,1	0,05	mg/l nuotėkų

[1] Ribines vertes kitiems (ne chloro šarminės elektrolizės) pramonės sektoriams, kurie nėra minimi šioje lentelėje kaip, pavyzdžiui, popieriaus ir plieno pramonei ar akmens anglimi kūrenamoms jėgainėms, Taryba nustatys, jei būtina, vėliau. Tuo tarpu valstybės narės išleidžiamo gyvsidabrio normas nustato savarankiškai pagal Direktyvą 76/464/EEB. Nustatant tokias normas, reikia atsižvelgti į geriausias prieinamas technikos priemones ir tos normos negali būti mažiau griežtos negu artimiausios palyginamos ribinės vertės, nurodytos šiame priede.

[2] Praėjus 10 metų po šios direktyvos paskelbimo, Komisija, remdamasi sukaupta patirtimi, diegiant šią direktyvą, pateikia Tarybai pagal 6 straipsnio 3 dalį pasiūlymus įvesti griežtesnes ribines vertes.

Lentelėje duotos ribinės vertės atitinka mėnesio vidutinę koncentraciją arba didžiausią mėnesio apkrovą.

Išleidžiamo gyvsidabrio kiekiai yra išreikšti pramonės įmonės per tą patį laiką panaudoto ar apdoroto gyvsidabrio kiekio funkcija arba vinilo chlorido gamybos pajėgumo funkcija.

2. Ribinės vertės, išreikštos koncentracija, kuri negali būti iš principo viršyta, yra nurodytos pirmiau pateiktos lentelės pramonės sektoriams 1–4 punktuose. Jokiu būdu ribinės vertės, išreikštos didžiausiomis koncentracijomis, negali būti didesnės už ribines vertes, išreikštas didžiausiais kiekiais, padalytais iš vandens poreikio vienam apdoroto gyvsidabrio kilogramui arba vienai vinilo chlorido gamybos pajėgumo tonai.

   Tačiau kadangi gyvsidabrio koncentracija nuotėkose priklauso nuo vandens kiekio, kuris įvairiems procesams ir įvairiose įmonėse yra skirtingas, ribinių verčių, išreikštų išleisto gyvsidabrio kiekiu palyginti su apdoroto gyvsidabrio kiekiu arba su vinilo chlorido gamybos pajėgumu, duotu pirmiau pateiktoje lentelėje, turi būti laikomasi visada.

3. Dienos vidutinės ribinės vertės yra du kartus didesnės už atitinkamas mėnesio vidutines ribines vertes, nurodytas lentelėje.

4. Būtina nustatyti monitoringą, kad būtų galima patikrinti, ar nuotėkos atitinka išleidžiamų teršalų normas, nustatytas pagal šiame priede duotas ribines vertes.

   Ši tvarka turi numatyti, kaip imti ir tirti mėginius, matuoti nuotėkų srautą ir apdorojamo gyvsidabrio kiekius.

   Jei apdorojamo gyvsidabrio kiekio nustatyti neįmanoma, atliekant monitoringą galima remtis tokiu gyvsidabrio kiekiu, koks gali būti naudojamas atsižvelgiant į gamybos pajėgumus, kurių pagrindu išduotas leidimas.

5. Kas 24 valandas turi būti imamas tipiškas išleidžiamų teršalų mėginys. Per mėnesį išleidžiamo gyvsidabrio kiekis apskaičiuojamas pagal išleidžiamo per dieną gyvsidabrio kiekį.

   Tačiau jei pramonės įmonės išleidžia ne daugiau kaip 7,5 kilogramų gyvsidabrio per metus, galima nustatyti supaprastintą monitoringą.

II PRIEDAS

KOKYBĖS SIEKTINOS NORMOS

Toms valstybėms narėms, kurios taiko Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalyje minėtą išimtį, išleidžiamų teršalų normos, kurias jos turi nustatyti ir taikyti pagal tos direktyvos 5 straipsnį, yra nustatomos taip, kad gyvsidabrio teršiamoje teritorijoje būtų laikomasi atitinkamos kokybės siektinos normos ar normų, išvardintų Direktyvos 82/176/EEB II priedo 1, 2 ir 3 dalyse.

Kompetentingoji institucija kiekvienu atveju nustato teritoriją, kuriai kenkia išleidžiami teršalai, ir iš kokybės siektinų normų, išvardytų Direktyvos 82/176/EEB II priedo 1 dalyje, parenka tokią ar tokias siektinas normas, kurios, jos nuomone, yra tinkamos atsižvelgiant į teritorijos, kuri bus paveikta, panaudojimą ir tai, kad šios direktyvos tikslas yra vengti bet kokios taršos arba ją išvis panaikinti.

Kokybės siektinų normų, nurodytų Direktyvos 82/176/EEB II priedo 1.2, 1.3 ir 1.4 punktuose, skaitmeninės reikšmės iki 1989 m. liepos 1 d. gali būti išimties tvarka arba dėl techninių priežasčių dauginamos iš 1,5 su sąlyga, kad Komisija apie tai bus įspėta iš anksto.